

Год. II.

Май 1893.

Брой V.

Здравословие и Холера.

Болеститѣ сж изучавани за много години, а здравнето едва отъ скоро. По-добрѣ е да знаеме какъ да пазиме здравнето си, отъ колкото да знаеме да ся цѣриме. Този по-голѣмъ задаткъ е оставенъ на простотията на всякого, а пакъ по-малкия ся е излѣдвалъ съ най-голѣмата чловѣческа сила отъ началото на свѣтътъ. Тази истина доставя едно поразително прѣдставление на една отъ най-нелогичнитѣ постѣпки на чловѣка. Коя е причината дѣто ние сме всякога по-готови да похвалимъ побѣдата на едно зло отъ колкото защитата, или задържанieto една добродѣтель? Защо ли трѣбва повече да почитаме лѣкара, който цѣри една отчаятелна болѣсть, отъ колкото одного който съ еднаково искусство отпѣжда (или прѣдизвѣстява) застрашителното нападение на болѣстьта? Здравословието като необходима наука ще продължава още да ся занемарява до когато ся проникне въ дълбоката му важность.

Санитарната наука не ся занимава само съ канализиране, доставяние чиста вода и нечиствание на градоветѣ както нѣкои отъ насъ може съ извинѣние да мислятъ. Въ широкото си значение тя има за прѣдмѣтъ възбранението на всички фазически болести въ които чловѣкъ може да падне жертва. Ако и да е една отъ най-младитѣ науки, тя скоро ще стане даже и по-голѣма и отъ майкака си—медицинската наука. Едва въ настоящия вѣкъ е станало подраздѣлението на задатка за съпротивление на тѣлесния неприятель или състояние, което наричаме болѣсть. Всичкитѣ медици отъ начало бѣхъ общи практиканти. Сегашнитѣ доктори ся ползуватъ и иматъ на расположеение знанието, което тѣхнитѣ прѣдшественници другари събрахъ като единъ по единъ посвѣщавахъ живота си възъ една само фаза на една голѣма проблема.

Ползата отъ днешната система на специалность

е била наврѣменна и голѣма, и нигдѣ не по-възнаградителна отъ колкото въ отдѣла на санитарната наука. Малцина сж онѣзи които разбиратъ колко, голѣма е вче тази полза. Въ по-малко отъ единъ вѣкъ чловѣчески животъ ся е уголѣмилъ съ около петнадесетъ години.

Още ся мисли, че въобще чловѣческитѣ дни на земята срѣдно число сж около тридесетъ и три год. А истината е, че въ добрѣ урѣденитѣ образовани общества дължината на животътъ ся е протегналъ до половинъ вѣкъ (50 год.). На санитарната наука, като отдѣлна отъ медицината главно, ся дължи причината на това чудно продължение на нашитѣ дни. Други клонове на науката, нови изобрѣтения, нови удобства, по-голѣмо народно образование, всичкитѣ сж вспомогали за схпцата цѣль, нъ главния факторъ (дѣецъ) безъ съмнение е било учението и е приспособлението на санитарнитѣ закони.

Практическата работа на която санитарната наука сега ся посвѣщава, широко изложена, е ограничена въ отдѣлението на бактреологията. Даже и най-малкото изпълнение на санитарнитѣ закони въ домоветѣ ни, въ общитѣ заведения, работи безъ изключение въ съгласие съ тази нова теория.

Всичкитѣ нововрѣменни планове за доставяние вода въ градоветѣ, всички системи за канализиране трѣбва да додаты подъ нея. Не е възможно, съ срѣдствата и науката, която сега притѣжаваме, да защитимъ тѣлата си противъ нападението на микро-организмитѣ, които ся намиратъ на всякадѣ и развитието на които е болѣсть. Всичко що можемъ да направимъ е да спрѣмъ нахлуваннето на нѣкои отъ най-опаснитѣ видове отъ злото. За да стори това чловѣкъ самъ, е почти безъ сила. Неговата безопасность зависи главно отъ санитарнитѣ прѣдпазнителни мѣрки, които отечеството му земе въобще.

Какъ е приготвена санитарната наука да пос-

рѣшне най-голъмия си неприятелъ, идущата холера? Нѣка честно да глдеаме на този въпросъ. Холерата иде и ний трѣбва да се справяме съ нея. По-лошо би било отъ глупостъ да отказваме или да умаловажаваме опасността. Докторитѣ и санитарнитѣ експерти въ Европа не сж само заплашили, и тѣ сж практически едногласни въ мнението, че "голѣмата смъртъ," както, страшния бичъ на холерата се е право нарѣкълъ, ще безъ съмнение да проправа нѣтъ си на кадѣ Западъ въ повн страни тази година. Ний знаемъ, че тя е посѣтила въпрѣки свирѣщата зима много нови, на раздалеко едно отъ друго мѣста въ Германия, Австрия, Франция, Холандия и Белгия. Не ся изисква нѣкакво тѣхническо знание, слѣдователно, за да ся види, вѣроятността която приближава до извѣстность, че идущитѣ горѣщи врѣмена въ лѣтото ще сж очевидци на страшни избухвания на болѣстѣта въ много части на Европа. Трѣбва да ся отнасяме срѣщу опасността безъ страхъ или паника. Страхътъ е половинтъ прѣдаване. Испитано е, за жалость, че нашитѣ оржия сж почти исключително онѣзи на санитарството или прѣдпазването. Тогазъ главната длѣжностъ на всякой градъ и село въ отечеството ни, е да ся приготви за неприятеля. По цѣла Европа, миналата зима сж ся чистили кѣшитѣ. Прѣчистваннето на много мѣста не е било както трѣбва да бѣде, нѣ когато лѣтната топлина додѣ, ще ся намѣри че Европа е въ по-добро санитарно състояние отъ колкото кога да е по-напрѣдъ. Голѣмия опитъ на санитарнитѣ срѣдства, които ся притѣжаватъ, ще бѣде една битка, на която края ще зависи отъ прѣуговореннята ни прѣди да срѣщнемъ неприятеля. Работата, която сега би ся сторила ще рѣши въпроса дали въ нашата страна ще има холера това лѣто. Ако работата е добръ извършена, както на границата, тъй и навсѣкдѣ цѣла България щѣше да ся избави отъ злото.

СВѢТА СОФИЯ.

Джамията Св. София, която е едно великолѣпно и славно здание въ Цариградъ, е била всякогашъ прѣдмѣтъ отъ голѣмъ интересъ за тѣзи, които сж посѣщавали онзи голѣмъ градъ. Тя най-напрѣдъ ся съгради отъ Императора Константина Великий въ 325-326 год. по случай прѣмѣстваннето на столицата му въ Византия: Тя ся наименоува тъй, защото е посвѣтена, не както въобще ся прѣдполага на единъ свѣтецъ съ сжщото име, нѣ на "Свѣта София" (Свѣта Мѣдрость) сир. на Вѣчната Мѣдрость Божия, или Словото, второто лице въ Св Троица. Това здание отъ постѣ бѣше прѣправено отъ Константиновѣтъ синѣ Константинъ; и тази втора църква на Константина, която бѣше разорена въ 404 год. ся възобнови отъ Теодосий Младий 415 год.: и тя стоя не прѣправена до знаменитото бунтуване на Ника въ

врѣмето на Юстиниана, въ 532 год., въ което врѣмето ся ствършено разори. Днешното здание на Св. София е съществено зданието което Юстинианъ въздигна въ завѣтъ на онова безчестно дѣло. Градението ъ зѣ повече отъ седемъ години, и историята на работата и подробноститѣ на нейния материалъ и конструкция сж пълни съ чудеса. Десетъ хиляди работници, ся казва да сж били употребени въ градението ъ. Материалитѣ бѣхж доставени отъ всяка часть на империята, и заключавахж останкитѣ отъ почти всякой прочутъ храмъ отъ дрѣвното изчество. Троповетѣ на свѣщенницѣтъ и онѣзи на патриарситѣ бѣхж срѣбарнии позлатени. Сводѣтъ (куполата) на църквата бѣше отъ чисто злато и надъ него ся издигаше единъ златенъ кръстъ който тѣгнеше около 40 килограма, и бѣше напрѣченъ съ драгоценни камъни. Всичкитѣ святи сеядове и други снаряди бѣхж златни. Завѣситѣ на олтаря бѣхж украсени съ златни и бисерни украинници; и самия олтарь бѣше съставенъ отъ една смѣсена масса отъ стопено злато, въ което бѣхж хвърлени бисери, сапфири, диаманти, опикси и всякой другъ прѣдмѣтъ който можеше да повдигне цѣнността му до най-високата въображаема степенъ. Цѣлата стойность на зданието ся полага, отъ старитѣ авторитети, да е въ тѣгло около 16,000 килограма. Нѣкои считатъ тази сума да е тѣжина срѣбарна, а други да е златна. Единъ отъ най-последнитѣ писатели по този прѣдметъ, М. Нилъ, приема последното и така присмѣта коствуването до огромната сума около 300,000,000 лева.

Зданието може да ся опише да е квадратѣтъ на 97 метри, вътрѣшността му прѣдставлява единъ грѣцки кръстъ, и обиколено вътрѣшно съ галерия (женска църква), която ся подпира на великолѣпни стѣлпове, отъ които повечето сж земени отъ други староврѣменни здания. Въ срѣдата ся въздига единъ сводъ (купола) който ся подпира отъ два голѣми полусводове, които отъ своя страна почиватъ малки полусводове, всичко прѣдставлява единъ нарѣдъ сводове отъ несравнена хубость. Височината на куполата е около 56 м. До зданието ся влиза прѣзъ една двойна порта, на височина около 30 м. Цѣлата вътрѣшность била богато украсена съ изваени мермери и мозайки. Даже въ царуването на Юстиниана, едно по-нататашно прѣправление на зданието стана потрѣбно. Куполата (домѣтъ) бѣше ся срутилъ, по причина на едно землетрѣсенне; нѣ това може да ся каже да е било най-последното важно измѣнение въ тази структура въ Християнската ера на Константинополь.

Когато Турцитѣ прѣвзѣха Цариградъ въ 1453 г. прѣобърнаха Св. София на Джамия. Всичкитѣ нейни чисто Християнски приспособления и вътрѣшни наредби и устройства бѣха исхвърлени. Християнскитѣ емблеми бѣха или обезобразени или полѣпени.

Свѣта София въ Цариградъ.

Мозаическиѣ искуства, прѣдставляюща чловѣчески образи, бѣха облѣчени съ лѣпежъ, защото Коранъ ги описва като незаконни, и оригиналниѣ мозайки отъ Юстиниановата ера, сж въ голѣма часть избѣгнали разорение. Султанъ Абдулъ Меджитъ като искаше да захува и прѣработи извѣтрѣ зданието, тѣзи мозайки случайно излѣзоха на бѣлъ свѣтъ, и съ позволенieto на султана, артисти сж проводиха отъ Берлинъ, които съ помощта на архитектътъ откупенъ отъ Турското правителство, направиха прѣписъ, и изрисуваха точни копиеца, отъ всички тѣзи интересни останки на дрѣвността, които сж сж публикували съ разноска на Пруското правителство чрѣзъ М. Салценберга испратения отъ Краля Артистъ. Въ настояще, вътрѣшността на

зданието е твърдѣ внимателно прѣобѣрната и приспособена за Мохамеданското поклонение. Християнскиѣ украшения, съ внимание, сж пакъ покрити съ лѣпежъ, като сж е подражавало нѣкаква мозайка. Както и всичкиѣ джамии, Св. София е затворена за Християнскиѣ посѣтители, освѣтъ съ особено позволение, което обаче, сж лесно добива, и тогава може да сж има привилегията да сж пригѣда зданието отъ пѣтницитѣ, съ едно малко парично възнаграждение на вардачитѣ.

Св. София е прѣдмѣтътъ къмъ когото Християнскиѣ очи сж гледали за много вѣкове, и съ въздишки сж очаквали врѣмето когато тя пакъ ще отражава сладкиѣ гласове, на Християнскиѣ служби.

ГЛЯДСТОНЪ

Въ придружащата картина даваме вкратцѣ живота и дѣятелността на добръпознатиятъ дипломатъ, ораторъ филантропъ и Християнинъ Вуйламъ Евартъ Гладстонъ. Той бѣше четвъртий синъ на Скръъ Иоанъ Гладстонъ и роденъ въ Дек. 29, 1809 г. въ гр. Ливерпулъ, гдѣто баща му бѣше прочутъ търговецъ съ Индия. Г-нъ Кяннингъ, прочутиятъ дипломатъ често ходеше въ бащината му къща, когато посѣщаваше избирателитѣ си. Младиятъ Гладстонъ прие такива впечатления отъ неговитѣ разговори щото му дадоха едно направление на бъдущето му поприще. Гладстонъ бѣше възпитанъ въ Етонската коллегия, и слѣдъ това въ Христовата гдѣто ся и отличи като взе въ 1831 г. една двойна първокласна диплома. Въ идущата година той влѣзе въ долната камара. Тукъ неговото поприще започна. Наскоро той бѣ назначенъ за членъ въ кабинета въ министерството, на Лордъ Пила (Lord Peel).

Въ 1838 г. Г-нъ Гладстонъ ся яви като писателъ съ първиятъ си трудъ, „Държавата въ отношенията ѝ съ Церквата,“ която книга даде поводъ на прочутиятъ авторъ Лордъ Маклей да го описва, за „Младежа съ неопитненъ характеръ, зорницата на тѣзи строги и непоклянеми Торн.“ Той слѣдваше Лордъ Пила, нъ партията му негледаше съ добро око къмъ него, понеже той бѣше внимателенъ и не краенъ въ мненията си. Въ 1841 г. Г-нъ Гладстонъ стана подпрѣсѣдатель на търговската камара, и 1843, прѣсѣдатель подъ Пилото Министерство. Той бѣше най-дѣятелниятъ членъ за въвежданieto закона на свободната търговия въ Англия, който законъ ся знае за премахнуването житинтъ мита (the repeal of the corn laws). За тази му дѣятелность той заплати съ изгубването на мѣстото си въ кабинета, и депутатството си. Нъ въ 1847 г. той ся избра отъ Оксфордскитъ Университетъ за тѣхенъ прѣдставителъ въ парламента което заведение той прѣдставлява за 18 години.

Въ 1850 год. посѣти Неаполъ. Тъмницитѣ на двѣтъ Сицили въ това врѣме бѣхъ препълнени съ политически затворници. Въ едно писмо до Лордъ Абердинъ той причини щото цѣла Европа да ехти за онеправданията на тѣзи страдалци. Слѣдъ това той употреби ораторската си способность за подкрѣплението на Италианската свобода. Въ 1852 год. той прие служба въ кабинета, който бѣ съставенъ отъ коалицията (сѣединението) на разнитѣ съществующи партии, нъ наскоро се отдѣли отъ него по причина на несъгласието му върху назначението на една комиссия знайна Савастополската Коммиссия. Въ 1857 год. той даде краснорѣчивата рѣчь, която свали министерството на Лордъ Палмерстона, и ся спослѣдва съ растуруването на камарата. Прочутото му

съчинение отъ три голѣми тома върху Хомеръ и Хомерическитъ вѣкъ ся напечата въ 1858 година.

Въ второто министерство на Лордъ Палмерстонъ той прие Министерството на Финанситѣ. Въ 1860 г. влѣзе въ търговски договоръ съ Франция, който увеличи търговията между двѣтъ сѣсѣдни държави. Неговиятъ Финансиаленъ планъ заключаваше допусканieto много стоки безъ мито съ цѣль за да направи митната система проста и вразумителна на всѣкого.

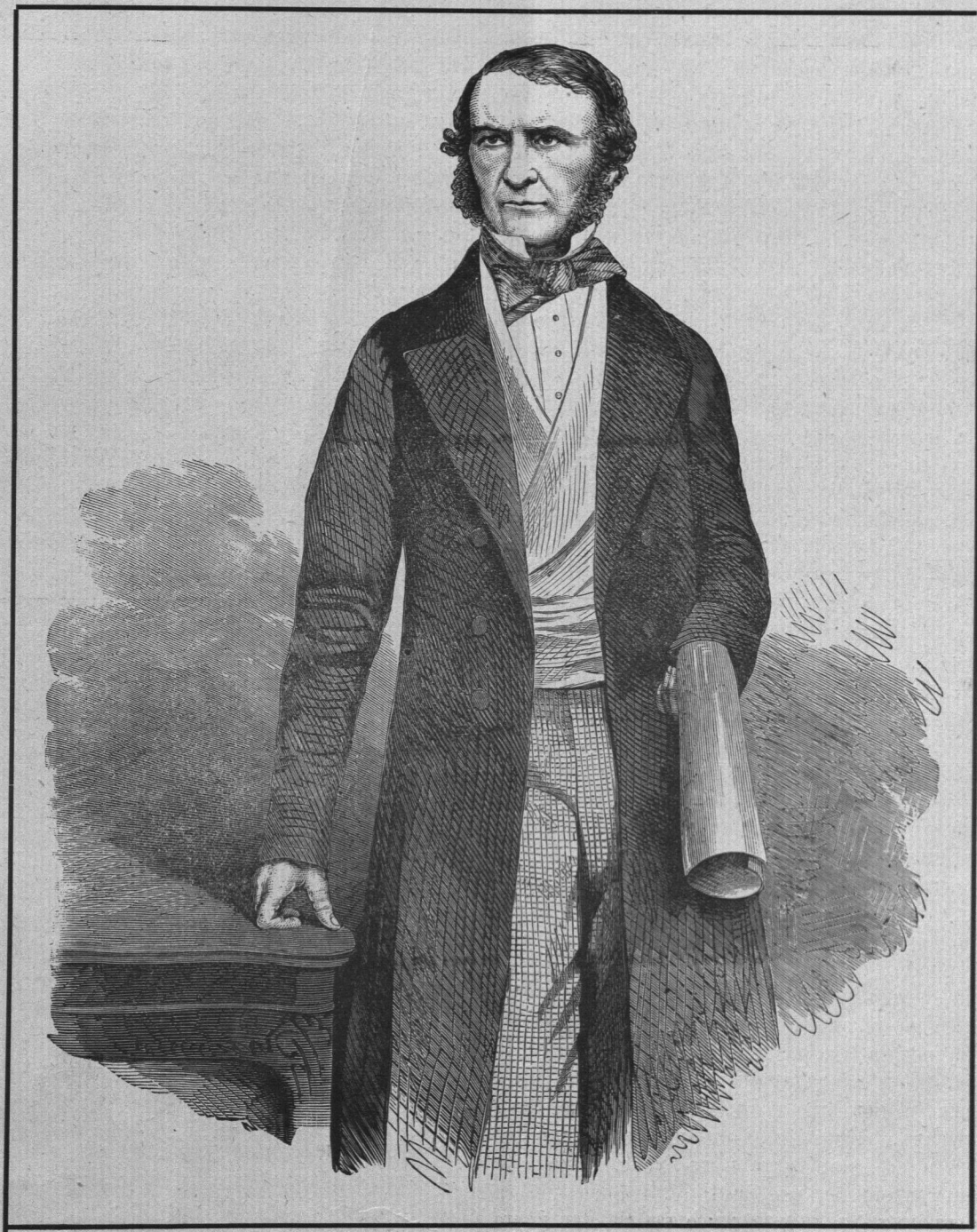
Господинъ Гладстонъ е станалъ причина въ въвежданieto на много закони за подобруването на Английскитъ народъ. Закона за освобождението на Ирландската църква се въведе въ 1869 г., така и закона за рента имъ въ идущата година.

Системата за изборътъ на кандидати ся прѣобразува въ 1872 г. и слѣдъ двѣ години неговото Министерство падна. Обаче, въ врѣмето на Турскитъ звѣрства въ България, той употреби перо и ораторство за въ полза на злощастнитѣ. Описанието му на Турскитъ звѣрства възбунтува цѣла Англия противъ политиката на Дезраули, и въ послѣдующитѣ избори Либералната партия на чело съ Г-нъ Гладстонъ въстѣржествува.

Ако и да е на 83-та годишна възраст, неговиятъ гласъ ехтеше въ ланскитѣ избори и побѣди консерваторската партия. Главната точка върху която тази политическа борба ся воюваше бѣше „Хомъ Рюль“ за Ирландия. Бошинството, което той сполучи да придобие не бѣше „Хомъ Рюля,“ нъ неговата минала заслуга на отечеството му, и неопитнийтъ му характеръ.

Като ораторъ Г-нъ Гладстонъ нѣма втори въ парламента. При всякитѣ занятия въ политическата арена, той е намѣрилъ врѣме за литература. Освѣтъ спомѣнатитѣ по прѣди той е още и авторътъ и на Есео Ноше (Ето ти челоуѣка); *Juvinus Mundi*, Боговетъ и Челоуѣцитѣ въ Геройскитъ Периодъ. Въ 1874 г. той издаде Ватиканскитѣ Декрети и Тѣхното Отношение къмъ Цивилна Обязанность.

Силата и влиянието които Г-нъ Гладстонъ е държалъ въ отечеството си, дѣйствително прѣдъ цѣллитъ образованъ свѣтъ сж биле неговиятъ характеръ, честность и Християнската Вѣра. Ако и да е най-способниятъ дипломатъ днесъ въ свѣта, той е и между най-усърднитѣ Християни. Г-нъ Гладстонъ ще живѣе слѣдъ смъртъта си. За 60 години той е занимавалъ разни служби, и три пѣти на чело на Министерството, нъ нѣма политически мжжъ, който може да се сравни съ него въ чистъ и неопитненъ характеръ. Такива дипломатически и политически мжжне заслужаватъ да ся учатъ и поддържаватъ отъ нашитѣ водители. Младѣжа, „съ неопитненъ характеръ“ сега старецъ на 83 годишна възраст е още неопитненъ, и зората на всяки напѣдѣкъ.

Гладстонъ въ Долната Каммара.

ПЪЛНОТАТА НА БЛАГОСЛОВЕНИЕТО.

На тринадесетият ден на миналия Октомврий, азъ не можахъ да позная какво бѣше онова подбуждение отъ Божий Духъ върху ми, нѣ само това познахъ, що означава да бѣде чловѣкъ истиненъ Християнинъ. Отъ тогава до сега, до колкото можъ да усѣщамъ, почнахъ да проповѣдвамъ съ повече усърдие и сила. Мисльта ми бѣше да разберъ напълно, що е Христосъ сторилъ за мене лично и що за другитѣ. Азъ никога не ще да забравя онзи недѣленъ денъ, когато заставахъ на амвона си, и казахъ на единъ отъ моитѣ старейшини, че азъ съмъ стигналъ вече до онова мѣсто, отъ гдѣто трѣбва да прѣдамъ послѣднитѣ си увѣщания и да не проповѣдвамъ вече. Отидохъ отъ църквата въ домътъ си и като затворихъ вратата задъ себе си, колѣничихъ и ся помолихъ Богу да ми покаже най-първо отъ всичко моето сърдце. Богъ отговори на прощението ми—показа сърдцето ми. Прѣди десетъ години както усѣщахъ, имахъ една голѣма несвѣтлимостъ въ живота си. Приятелитѣ ми не усѣщахъ същото за мене, тѣ мислѣхъ че всичко си е на мѣстото—въ пълната смисль Християнинъ. Но Богъ ми откри че съмъ недостаточенъ, и азъ признахъ това за цѣла истина; тогава ся рѣшихъ да ся прѣдамъ на пълно на Христа и да пожертвувамъ всѣко нѣщо—честолюбие—всѣка суетна надѣжда, която възхищава чловѣцитѣ или пощявка, която ся цѣни за много въ очитѣ на свѣта. Слѣдъ всичко азъ повѣрихъ и семейството си на Неговата вѣрность за съхранение. Животътъ ми не бѣше вече едно суетно мечтанье, но чиста дѣйствителность. Усѣщахъ ся подновенъ и готовъ за да слугувамъ на Бога и да пожертвувамъ живота си на волята. Нѣмахъ кой знае какви способности, или особни подбуждения, но едно пълно прѣдаване себе си на Божията вѣрность, съ увѣрнение че Той ще допълни моитѣ недомѣтъ, и ще усъгори почивката ми. Богъ ми даде такава откровение за истинскитѣ образъ на волята Си, какъвто не бѣхъ виждалъ до тогава. Той ми даде такава съзнание за Неговата сила и Божественность, каквито никога не бѣхъ усѣщалъ. Приятели, той ще даде същитѣ усѣщания и на васъ, както и на мене, само ако вий ся прѣдадете напълно на Него. Богъ не ся нуждае отъ имотътъ ти или животътъ ти, или друго нѣщо, което ти е той подарилъ, и е скъпо за тебе; но Той иска сърдцето ти и волята ти, и ако ти Му ги повѣриши, повѣрилъ си му всичко, и тогава не остава за тебе друго нѣщо да вършиши освѣнъ да очаквашъ пълното благословение Божие.

Никой не е близо до Бога, който присвоява правата, на брата си.

РАЗСЖДИТЕЛНАТА СИЛА НА МРАВИТѢ

Една утриня единъ господинъ съ високи научни познания сѣдѣше спокойно самъ на закуска. На скоро той забѣлѣжи че нѣколко голѣми черни мрави бѣхъ налѣзнали купата съ захарѣта. Той ги пропѣди, но тѣ пакъ паскоро ся завърнахъ, повидимому ненаклонни да напустнатъ отъ подсладеното си угощение. Пакъ ги распрѣсна само за да ся завърнатъ въ по-голѣмъ размѣръ. Надъ центра на масата имаше една кука за ламба, и за да опита искусството имъ господинътъ повеси купата съ захарта на една кука съ връвъ като я остави да виси и насмалко да допира до масата. Испърво, остроумнитѣ малки твари ся опитахъ да я достигнатъ като ся възкачатъ по гърбоветѣ една на друга. Слѣдъ нѣколко повторни опитвания, които ся оказахъ несполучливи, тѣ ся разотидохъ и ся мислѣше че тѣ ся изоставихъ отъ намѣренето си. Въ твърдѣ удивително кжсо врѣме, обаче оказаха ся че слѣзватъ по връвѣта съ дъзини и ся спускагъ въ захараната купа. Тѣ бѣха пошлѣзѣли по стената, прѣминали прѣвъ таванътъ, и открили другъ единъ пътъ къмъ съкровището.

ФРАНКЛИНЪ СЪ КОЛИЧКАТА

Съ придружающата картина даваме на читателитѣ си живота и дѣятелностьта на Франклина. Живота на нашия герой е една хубава повѣсть, която ни разказва какъ единъ младежъ съ честность, постоянство и упование на Всевишного може да ся въздигне отъ сиромашия до богатство, отъ простота до образование и отъ незначително положение да занимава високи и знаменити мѣста.

На 17 Януар. 1706 г. на Иосия Франклинъ отъ градъ Бостонъ ся роди петнадесетото дѣте което той кръсти Виниаминъ Франклинъ. Стария Франклинъ бѣше сиромашъ и припетаваше голѣмата си фамилия отъ седемнадесетъ дѣца съ сапунджилтъкъ. Франклинъ бѣ испратилъ на училище въ осмата си година, и на дванадесетата бѣ даденъ при брата си за да научи печатарство. Когато бѣше въ печатницата той прочиташе всякоя книга, която му падаше на рѣцѣ. По неспогодба съ брата си той ся принуди да отиде първо въ Нью-Йоркъ за да търси работа, нѣ като несполучи замина за Филаделфия и който градъ той направи за свой бѣдущий домъ. Той ся залови за печатарство. Слѣдующата година насърденъ отъ нѣкон хора той замина за Англия, за да си купи една голѣма печатница, нѣ като не му отпустнахъ пари той останъ за да изучи подобрѣ занаята си.

Слѣдъ завръщането си, отъ Англия съ помощта на нѣкон приятели, отвори своя си печат-

ница, и тук картината го прѣдставлява като носи самъ книга за печатницата си. Въ 1830 г. той ся ожени за пѣкоя си Г-ца Ридъ. Наскоро той почна да успѣва. Стана редакторъ и притежател на вѣстника "Газета;" който бѣше доста популяренъ. Слѣдъ това издаде календаря Бѣдний Ричардъ, когото и прѣпечата подъ заглавието "Начини за Забогатаване," прѣведенъ сега на нѣколко языка.

Той основа първата общинска библиотека въ гр. Филадельфия.

Съ талантъ, благоразумие и честность Франклинъ постепенно ся въздигаше прѣзъ обществото въ което той живѣше докато достигна до най-високото мѣсто, което отечеството му имаше на свое расположение. Той послѣдователно станъ Секретаръ на народното събрание, началникъ на пощенската станция въ гр. Филадельфия, 1737 г.; Главенъ Инспекторъ на пощитѣ въ Английскитѣ колонии, 1757 г.

Породи ся недоразумѣние между Народното Събрание и землевладельцитѣ на които бѣ дадено земя отъ короната направо, повеже послѣднитѣ настоявахъ че сж освободени отъ данѣкъ. Франклинъ бѣ назначенъ прѣдставителъ отъ колонитѣ за да имъ прѣдстави дѣлото прѣдъ Английското правителство. Той така добръ го прѣдстави, щото колонитѣ спечелихъ. Когато Франклинъ замина за Англия неговото име бѣ добръ познато въ Европа по нау-

читѣ му издирвания. Отождествението между Електрическото тѣчение и свѣтканицата бѣше открито. Лондонското общество за напѣдване Естествениитѣ науки бѣше го избрала за членъ.

Въ недоразумѣнията между колонитѣ и Англия, Франклинъ всекога дѣйствуваше за да съществуватъ добри споразумѣния между тѣхъ. Той усърдно работи за да удържи единството между Англия и нейнитѣ колонии; обаче, като ся убѣди че това е невъзможно, той ся завърна въ Филадельфия въ 1775 г. гдѣто и бѣше отвѣдитѣждъ избранъ за членъ на конгреса.

Между петимата назначени за да приготвятъ Декларацията на независимостта за Съед. Държави на Америка Юл. 4. 1776 г. Франклинъ бѣше първнитѣ. Изстѣдната часть на сжщата година той бѣ испратенъ за посланикъ въ Франция. Нему принадлежи честта и слабата за сключаванне съюзъ между Америка и Франция безъ когото Америка би останала и до днесъ Английско владение. Той издвип почти десетъ години въ Франция гдѣто привлече съчувствието на много знаменити лица къмъ отечеството си. Той ся завърна въ Америка 1785 г. и умрѣ на 17-й Априль 1790 г. на 84 годишна възраст.

По растъ той бѣше на срѣденъ бой, добро тѣло и ягка конструкция, учтивъ, трудолюбивъ и всякога готовъ да извърши всяко, което ще спомогне за човѣческото подобруване. Той остави доста списания които, сега сж издадени на десетъ голѣми тома: Живота на Франклина трѣба да укоражи всякий младежъ. Бѣди честенъ, трудолюбивъ, живѣи и умри за Бога и ще успѣешъ както Франклинъ успѣ.

Причиняване Удоволствие.

Малко поразмислювание ще покаже колко много щастие то ти зависи отъ начинитѣ на обпоската на другитѣ спрямо тебе. Погледитѣ и гласовѣтѣ въ врѣме на закуска, поведението на сътрудницитѣ или на наемницитѣ ти, довѣряемитѣ или недовѣряемитѣ човѣци съ които работишъ, това, което хората ти казватъ на улицата, начинитѣ по който готвачитѣ или слугинята ти си извършватъ работата, писмата, които получавашъ, приятелитѣ или неприятелиитѣ, които срѣщашъ.—Тѣзи нѣща съставляватъ голѣма часть отъ удоволствието или недоволствието на деньтъ. Прѣвѣрни идеята, и помни че толкова прилагашъ и то въ щастливитѣ или въ нещастливитѣ дни на хората. И тази е половината отъ работата, която ти можешъ да контролирашъ. Днесъ, или пѣкой другъ день, ще ти донесе повече щастие или страдание, е далечъ отъ силата ти да опредѣлишъ, му да ли всякой день отъ живота ти ще произведе щастие или страдание, остава съ тебе.

ЛЪВЪТЪ.

Лъвътъ ся нарича “царъ на животнитѣ” защото той е най-голъмъ и най-силенъ отъ мѣсояднитѣ четвероноги животни. Когато е порастналъ, козината му навредъ е тъмно-жълтепикава, по-блѣда по корема; само малкитѣ прѣдставляватъ бѣлѣзи, които сж общи въ кочята порода, на която принадлежи лъвътъ; само мъжкото има около вратътъ си голѣма козина; и на опашката, която е твърдѣ дълга, има една голѣма китка косми. Цѣлото му тѣло е крайно мускуларно, и прѣдницата, особено, е много силна; голѣмата му глава, свѣтлитѣ му очи, и голѣмата му грива, даватъ на животното единъ благороденъ и страшенъ изгледъ, и идеята че той е благороденъ и великодушенъ, е безосновна. Най-голъмния лъвъ е около 2. 60 м. отъ носътъ до опашката и опашката около 1.30 м. Лъвницата е по малка, нѣма никакъ грива и е по-блѣдизава по корема. Силата на лъва е такава, щото той може да отнесе едно теле както котката отпаса плъхътъ.

Лъвътъ главно живѣе въ Африка, ако и да ся намира въ нѣкои пустини въ Азия, особно въ нѣкои части на Арабия, Персия и Индия. Въ старо врѣме той е билъ много по-обикновенъ въ Азия, и ся намираще въ нѣкои части на Европа, особено, споредъ Херодота и други автори, лъвътъ е живѣлъ въ Македония и Тракия. Той е изчезналъ отъ Египетъ, Палестина и Сирия, въ които той едно врѣме ся често намираще. Лъвътъ въобще не живѣе въ гъститѣ гори, нъ прѣдпочита освободенитѣ полета, гдѣто ся скита изъ трѣвитѣ и бузальцитѣ. Отгледва малкитѣ ся всякога въ уединение и скрито мѣсто, въ което малкитѣ, двѣ, три или четири въ едно гнѣздо (дупка) ся пазятъ съ голѣма грижа отъ родителитѣ, и ако е пуждно защищаватъ ся съ голѣма дързостъ, ако и да въ други обстоятелства, лъвътъ е по-наклоненъ да ся отстранява отъ челоуѣка, нежелн да го напада и да ся бори съ него. Когато го посрѣщнатъ на отворено поле, лъвътъ ся отстранява испърво полека, като че е готовъ за битка, нъ че не обича; тогава ся позабързва; и най-послѣ съ бързи скачания. Ако е принуденъ да ся защищава, лъвътъ показва голѣмъ куражъ. Лъвътъ често ся слуша възъ жертвата си изведнѣжъ, съ силно изревавание; и казва ся че ако той не сполучи да хапне ловътъ си, той въобще не го гоня, нъ ся отстранява като че ся е засрамилъ; извѣстно

е, обаче, че лъвътъ често олавя жертвата си като я гони и то съ голѣмо постоянство. Животното, което е уединено и гонено, както зебрата, може да е по бързо отъ лъвътъ, нъ голѣмата сила на по-слѣдний да продължава гонението, дава му възможность да улови жертвата си. Рогачътъ и антилопата сж може би най-обикновенната храна на лъвътъ. Лъвътъ, както и другитѣ нему подобни звѣрове, е токо рѣчи ношно животное; очитѣ му май сж по-приспособени за ношъта или мрачавостъта нежели за деня. Той въобще ся тай въ своята дупка прѣзъ деня, и като ся мръкне той излиза и неговътъ страшенъ ревъ започнува да ся чуе въ пустинята. Той ся бои и ужасява отъ огънь и свѣтлина отъ огънь, съ които пжтешественницитѣ въ Африка си служатъ, когато сж заобиколени отъ скитници лъвоуе въ пустинята ношъ, и спятъ спокойно по срѣдъ огньоветѣ. Ловитвата на лъвоуетѣ, разбира ся става съ опасность—единъ нараненъ и разсърденъ лъвъ става най-страшенъ неприятель. При все това, нѣкои челоуѣци, които живѣятъ въ Южна Африка и други нѣкои страни, гдѣто лъвоуетѣ изобилуватъ, ся удоволствуватъ съ самата тази опасность да ся въсихиваватъ да гонятъ и сърдятъ тѣзи животни: Мартинката пушка, ся е доказала че е истребителка на лъвоуетѣ, гдѣто тя е употребява противъ него и лъвоуетѣ бързо изчезватъ прѣдъ напрудъка на цивилизацията. Въ Индия тѣ сж останали само въ нѣкои области; и въ Южна Африка тѣ ся ограничаватъ далекъ отъ Кейпъ-Таунъ, отъ голѣмитѣ насѣлени части.

Лъвътъ ся лесно опитомява, особено когато е хванатъ малкъ, и когато изобилно му ся дава храна, научава ся да прави нѣкои движения (игри), които очудватъ зрителитѣ. Нъ прѣдствления отъ този видъ не сж безопасни, както това е доказано отъ много случки. Лъвоуетѣ ся употребявахъ въ варварскитѣ игри на старитѣ Римляни; биение съ лъвоуе бѣше едно привлѣкателно зрѣлище; и много лъвоуе ся донисахъ въ Римъ, главно, отъ Африка, за да ся намиратъ въ Амфитеатра. Помпей прѣдстави 600 изведнѣжъ. Въ звѣрницитѣ ся често случва, щото отъ лъвътъ и тигърътъ чрѣзъ смѣшение излиза мелесъ. Гривата по вратътъ и китката на опашката не ся напълно развиватъ додѣ животното не напълни шестъ или седемъ години.

Има нѣколко видове, лъвоуе, които ся помалко различаватъ по между си по форма и крака, а особено по голѣмината на гривата си, или козината около вратътъ си. Най-голъмитѣ Южно Африкански лъвоуе сж заблѣжителни по главата си и по голѣмината на червената козина около вратътъ си. Персийскитѣ и другитѣ Азиатски лъвоуе иматъ поясна краска, и сж по-малки, по-слаби и не толкова

свирѣпи, колкото Африканския лъвъ. Въ сѣверна Индия ся вѣди единъ видъ, който почти никакъ нѣма обикновениятъ дълги косми около вратѣтъ.

По причина на голѣмата сила на лъва, народитѣ още отъ старо врѣме сж го изобразявали по народнитѣ си знамена и по монетитѣ.

Смущение на Края.

Прѣди нѣколко години нѣкой си наемателъ градѣше единъ желѣзно-пътенъ мостъ. Инженеринътъ който бѣше условенъ да нагледва за правилното му съграждане, намѣри нѣкои недостатѣци въ планътъ и протестира противъ него. Наемателътъ бѣ богатъ и своеволенъ чловѣкъ и настояваше на своето си, т. е. да съгради мостътъ споредъ приетиятъ вече планъ. Инженеринътъ като ся страхуваше да не изгуби службата си, нито пъкъ искаше да ся кара съ наемателътъ, най-послѣ ся съгласи и работата започна.

Мостътъ ся свърши и стоя за нѣколко години. Прѣзъ една зимна бурна нощъ, когато камъкъ и дърво ся пукаше отъ студъ, единъ тренъ приближаваше този мостъ. Внезапно нѣщо истрещѣ и тренътъ ся намѣри долу. Спѣнатъ бѣ ужасна, повече отъ двѣстѣ души бѣхж убити, удавени или ранени. Потърсихж инженеринътъ нъ не можахж да го намѣрятъ. Най-послѣ това което той прѣдсказа и отъ което ся страхуваше ся сбодна и съ собственната си рѣка той прѣкрати нещастиятъ си животъ.

Другъ единъ чловѣкъ, който знаеше за работата, избѣгна отъ страпата. Богаташътъ живѣ още нѣколко години, но ний можемъ напълно да бждемъ увѣрени, че и той не бѣ спокоенъ отъ гризение на съвѣстѣта си. И когато понепадна малко финансовално, и той сжщо прѣкрати живота си чрѣзъ самоубийство.

Въ тази прѣскажбна трагедия има единъ урокъ за насъ: Неправдата всякога докарва смушение, когато беззаконието прѣвѣзмогне, бѣдствието стои близо до вратата. Който ся съгласява на кривото, може би ще избѣгне настояще смушение, или да ся избави отъ приближаваща мжнотия. Въ сжщото врѣме, обаче, той натрухва сѣдби и мжнотии за прѣзъ идущата година. Службата е врѣменна, а честността е вѣчна. Чловѣкъ може да изгуби службата си съ чиста съвѣстъ; нъ ако затѣпи съвѣстѣта си, положението малко чини. Чловѣцитѣ сж въ постоянно искушение, да занемарятъ правото, и по вънкашни влияния, да прѣнебрѣгнатъ убѣжденията си. Тѣ често упѣтняватъ съвѣстѣта си за свѣтска печалба. Тѣ правятъ лонгъ пазарлъкъ, когато затварятъ очитѣ си на беззаконието и не избличаватъ злото. Успѣватъ за малко врѣ-

ме и сж галени; нъ нѣщо въ сърдцето имъ ще ги яде като живѣница и когато мжнотията сполѣти, тѣ нѣматъ сила да я понесжтъ. Този свѣтъ ся пуждае повече отъ чловѣци неприклония къмъ злото, които нѣма да ся съгласятъ да направятъ нѣщо криво подъ никакви обстоятелства, чловѣци, които не джжатъ нито пъкъ си правятъ углушки когато други правятъ това; чловѣци, които могатъ да омиятъ рѣцѣтъ си въ неповинность и които, ако и да смазани отъ Могущественната рѣка, при все това съ послѣдната си умираща въздъшка, протестирайтъ противъ нечестнето, което туря въ опасность тѣлата и душитѣ на чловѣцитѣ. Ако този инженеринъ бѣ готовъ да изгуби животътъ си, той щѣше да го забави. Да бѣ протестиралъ съ всичката си сила и да бѣ пожертвувалъ собственния си интересъ, щѣше да избави животътъ на толкосъ души и себе си отъ товарътъ, когото той носи за толкова много години върху умореното си сърдце, и най-послѣ отъ това гризение на съвѣстѣта, което го прати прѣди врѣме въ гробътъ. Богъ поставя чловѣцитѣ въ положения на страшни отговорности, който отбѣгнува да срѣщне тѣзи отговорности съ надѣжда за служба, положение или печалба, ще намѣри най-послѣ, че той е изгубилъ голѣмъ благоприятъ случай въ живота си; че той не е изпълнилъ назначението на своето сжществуване; че той е заблудилъ другитѣ и себе си погубилъ съ своята невѣрность.

Въ настояще врѣме ся градятъ много недостатѣчни мостове, въ политически, религиозни, обществени и финансовални кръгове. Чловѣцитѣ въздигатъ такива здания, които падатъ нощъ като ги нападнатъ буритѣ. Дано да имажмо чада Божии, които ся усмѣляватъ да протестирайтъ противъ всяко зло, да нападатъ всяко беззаконие, даже ако стане нужда и живота си да турятъ въ опасность, за да очистятъ себе си отъ кръвѣта на умирающии души. Тѣхната участь на земята може би да е мжчна, тѣ може да ся изложатъ на спромашии и прѣзрѣние, на трудъ и сълзи, нъ когато Господарьтъ дойде, той ще награди трудътъ имъ и тѣ ще чуютъ благитѣ думи: "Добрѣ рабе добрий."

Въскрешението Христово ни увѣрява, че Исусъ още е живъ за нашъ ходатай и Спасителъ. То посѣва свѣтлина и радостъ подъ гробътъ и утѣшава сърдцата ни, когато страдание, и почти смазани кагато ся помислимъ ще ся възвисимъ облечени съ духовни и безсмъртни тѣла, които сж приспособени за вѣчността и радостната служба въ общество то на блаженнитѣ.

Той ни освободи отъ нашитѣ прѣгрѣшения, неговата смъртъ показваше, че ний сме заслужили вѣчно наказание, че глобата бѣ заплатена, и Той самъ я исплати.

За Младитъ.

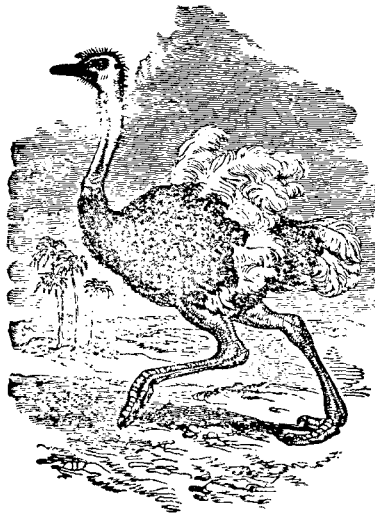
Камилската Птица.

Бръмчящата птица (Huming bird) е най-малка, а Страусът е най-голяма от всичките птици.

Нѣкои от първите сж не по-големи от пчели, когато нѣкои видове от последните, съ лъскавите черни крила и съ бѣлитѣ опашки, сж по десетъ крака високи.

Сивата е седемъ крака висока, и вратът ѝ е три крака дълъгъ, тѣлото ѝ тѣжи 28 оки, и е доста силна да носи на гърба си двама челоуѣци. Живѣе по пѣсчливитѣ пустини на Африка и Арабия. Арабитѣ, както и ний Българитѣ, я наричатъ камилонтица, понеже по формата на тѣлото си, прилича на камила. Подобно на камилата тя живѣе въ пустинята и може да търпи, безъ вода доста дълго врѣме. Крилата ѝ сж малки, за

това не може да хвърчи, но когато тича, тя ги расперва и въ сжщото врѣме ги маха, за това може да тича толкова бърже, щото и най-бързиятъ конъ не може да ся надварва съ нея. Както ся казва въ Библията: "Когато стане права, приемира ся на коньтъ и на всадникътъ му." Гнѣздото на Камилонтицата е една

дупка издалбана въ пѣсчкътъ, тамъ тя снася нѣколко яйца. "Нѣкои отъ които сж турени вънъ, като че сж опрѣделени за храна на малкитѣ ѝ, и тя лежи на яйцата ся само прѣзъ ноцта, а денемъ ги остава да ся топятъ отъ тропическото слънце. Страхливостъта ѝ е толкова голяма щото исхвърква извѣднѣждъ изъ гнѣздото си щомъ като види нѣкоя опасностъ и "изостава яйцата или малкитѣ си при които, може би още веднѣжъ не ся завраща, или пакъ ако ся завърне, то ще бѣде твърдѣ късно, тъй щото не ще може да даде животъ на единтъ и избави отъ смъртъ вторитѣ." За това понѣкога може да ся намѣри въ пустинята цѣли гнѣзда пълни съ яйца или пакъ малки камилонтичета да ся скитатъ тукъ-тамъ полумъртви отъ гладъ, да търсятъ майка си. Яйцата на тази птица ся готвятъ по различни начини. Едното тежи 1 1/2 килограма и дава толкова храна колкото 24 коко-

ши яйца. Отъ чорупкитѣ имъ правятъ разни украшения. Ловцитѣ я гонятъ съ конѣе, нѣ и така не бихж сполучили, ако да не знаяхж, че въ бѣганието си криволичи (зигъ-зигъ) за това оставятъ я да ся лѣжжи насамъ на тамъ, а тѣ ся отправятъ въ права посока, по тозъ начинъ печелятъ врѣме, до като най-послѣ я достигнатъ. Понѣкога ловътъ ся продължава до два три дни, до като горката птица ся съвсемъ умори, защото ако и да е толкова бърза, нѣма силата на коня. Когато я достигнатъ обраша ся противъ ловцитѣ съ голяма сврепостъ, до като я съборятъ съвършено.

Бушменитѣ въ южна Африка ловѣли тази птица по слѣдующия начинъ. Единъ Бушменецъ ся облича съ кожата на една таквасъ одрана птица, По тозъ начинъ прѣоблеченъ той ся приближава до едно стадо отъ камилонтици. Прѣструва ся на сжщинска птица, като ги подражава въ всяко отношение, кълве и тжрси перата си и пр. до като сполучи да забие една отровна стрѣла въ нѣкоя отъ стадото. По тозъ начинъ той обикновено сполучава.

ВЪ ТЪМНИЯ ТУНЕЛЪ.

Прѣди нѣколко дни азъ имахъ случай да пжтувамъ по една отъ голѣмитѣ Американски желѣзници и си напоминхъ за една скърбна случка, която ся случи прѣди нѣколко години, когато за първъ пѣтъ азъ пжтувахъ по сжщия пѣтъ. Като стоехъ въ станцията, и чакахъ да трѣгне трена, азъ съгледахъ една дружина състояща отъ единъ господишъ, една госпожа, двѣ малки момиченца и една слугиня. Тѣ бѣхж очевидно, една фамилия добръ облѣчена и съ такова обхождение, което показваше образованностъ и добро състояние. И азъ ся чудихъ кои ли ще да сж тѣзи хора, нѣ никога нemoжахъ да ся науча.

Когато си бѣхме заели мѣстата въ вагона, слугинята и дѣцата бѣхж сѣднали право отзадъ родителитѣ си. На скоро слѣдъ като тръгнахме, майката ся извърна за малкото дѣте и го тури въ полата си, и обърна лицето му къмъ своето лице, повдигна ржчицитѣ на малкото дѣте и ги тури около вратътъ си, а своята ржка тури около кръста на чалото си, и го държеше стегнато въ свситѣ обятия. Като незнаехъ какво бѣше прѣдъ назе, азъ ся чудехъ, какво значехж всички тѣзи движения ; нѣ щомъ тъмнината на единъ тунелъ внезапно ни покри, тогава свѣтлината дойде слѣдъ тъмнината, и азъ разбрахъ. Любящата майка ся боеше, че чадото можеше да ся уплаши, и така тя го взѣ въ своята пригрѣдка; нито дѣтето показа, съ знакъ или гласъ, че то е уплашено. Онази топла защитителна пригрѣдка уби всякой страхъ отъ зло. Какъ можеше поврѣда да я стигне.

“Когато Богъ прѣдвиди голѣми пениги за своя вѣренъ слуга, Той ся погрижва да го приготви съ милостиви изявления.” И много отъ нашитѣ страхове, въ врѣме на бѣда, бихъ исчезнали изъ душата ни, ако да знаехме това и уповавахме на Бога.

ИИСУСЪ ПРѣДЪ РАВВИНИТЪ.

За младитѣ години на Иисуса Христа много малко ся знае, и Св. писание е почти мълчеливо, относительно този прѣлѣтъ. Апокрифическитѣ Евангелія за дѣтството на спасителя ни сж, вѣроятно, калугерска измислица. Понеже Богъ е мълчалъ, човѣческото любопитство ся е опитало

да запълни това, което Богъ не е казалъ. Тѣзи Евангелія сж пълни съ мудритѣ изрѣчения на отрочето Иисусъ. нъ тѣ пѣматъ сжщата сила и тяжесть както Евангеліята, които описватъ живота Му. Нъ всичко което Св. Писание дава за него е “Младенецътъ растѣше и укрѣпяване си духомъ, и ся исполняваше съ мудрость; и благодать Божия бѣ съ него. Лука 2; 40.” Само това е знайно намъ, че дѣтето Иисусъ обичаше да има работа съ Слово-то Божие—началото на мудростта. Той не само ся занимаваше, нъ и обичаше да расказува за него, както ся споменува и отъ Евангелиста Лука.

Всякой истиненъ Еврейнъ ималъ длѣжностъ да ся яви поне веднѣждъ въ Иерусалимъ на пасхата за поклонение. Родителитѣ Иисусови ходяхъ всяка година, и когато навърши дванадесетата година, той бѣ взетъ по обичаю за поклонение. Слѣдъ като ся свършихъ празничнитѣ дни, и всѣкитѣ бѣхъ готови за да ся завърнатъ. Иисусъ, който прѣзъ всякото врѣме е ходилъ между Раввинитѣ, вмѣсто да ся завърне съ дружината, останалъ въ храма между новитѣ си приятели. Родителитѣ му, които видѣ ся като не сж имали смущение съ дѣтето, мисляхъ, че то е въ дружината и навечеръ, когато всяката дружина ся събере за ношуване, ще го намѣрятъ. Нъ като изминахъ единъ денъ, тѣ най-послѣ го потърсихъ между роднинитѣ имъ, и като го не намѣрихъ,

завърнахъ ся въ Иерусалимъ за да го подирятъ.

Слѣдъ три дни ходение и испитване въ Святиитѣ градъ, най-послѣ го намѣрихъ въ храмътъ мѣжду докторитѣ по закона, заобиколени отъ учителитѣ, които той запитваше и слушаше. Всички, които го слушахъ, удивявахъ ся на разумътъ му и на отговоритѣ му. Родителитѣ му, като го видѣхъ, смаяхъ ся. И рече му Марія: “Синко, що ти стори така? ето баща ти и азъ много оскърбени тя търсихме.” И рече имъ: “Защо да мя търсите? не знаете ли, че трѣба да съмъ въ това, което принадлежи на Отца ми.” Но всичко това бѣше чудно за тѣхъ, тѣ не разумѣвахъ, че той имаше да работи една важна работа на свѣтътъ. Той показва още отъ дѣтството си, че трѣбва да работи за което Богъ бѣ го проводилъ да извърши. Нека всякой младежъ ся удързости за да бѣде вѣренъ за назначението си, надъ което Богъ го е поставилъ да върши. Както Иисусъ успѣваше въ Благодать прѣдъ Бога, така и ний да послѣдуваме примѣртъ Христовъ въ всяко добро прѣдприятие.

САМСОНЪ.

Самсонъ е билъ единъ отъ най-забѣлѣжителнитѣ мажне въ Израйиската история. Името му истъкувано значи “малко слѣнце.” Той ся е родилъ въ градъ Зора и е отъ Дановото плѣме. Чуднитѣ обстоятелства при ражданието му, сж записани въ 13-та глава на Сждий, и тритѣ послѣдующи глави сж посвѣтени за неговътъ животъ, юначество и подвизи. Самсонъ бѣше сждия въ Израйля за повече отъ двадесетъ години, (Сжд. 15; 20. 16; 31); бѣше назорей, (Сжд. 13; 5. 16; 17). Той бѣше надаренъ съ извънрѣдна сила отъ Духа Божия (Сжд. 13; 25. 16; 6, 9. 15; 14). Когато Самсонъ дошелъ на възраст, харесалъ да ся сгоди и ожени за една Филистимлянка, което нѣщо родителитѣ му като Еврей никакъ не удобрили, нъ той билъ рѣшленъ въ намѣрението си, и въ сжщото врѣме ся вижда че Богъ Иеова е ималъ нѣкакъвъ планъ съ живота на Самсона, и чудесно е показалъ Себе си въ силата, която даваше на този Израйиски Герой. Като пхтуваше веднѣждъ къмъ домътъ на годишната си, на пхтя излѣзналъ единъ голѣмъ лъвъ, “който рикаше срѣщу него, и дойде на него Духъ Господень, и раскъсна го като че бѣше раскъснналъ яре, и нѣмаше нищо въ рѣцѣтъ си; но не обяви на баща си или на майка си що бѣше направилъ.” Слѣдъ малко врѣме Самсонъ пакъ мина прѣзъ този пхтъ “и свърна ся отъ пхтътъ за да зиди трупътъ на лъвътъ, и ето рои пчели и медъ въ трупътъ лвовъ. И зѣ отъ него въ рѣцѣтъ си, и даде имъ та ядоха, нъ не имъ каза че отъ трупътъ на лъвътъ зѣ медътъ.” И на пирѣтъ

(угощението) който даде, по обичая на свадбитѣ, Самсонъ прѣдложи на тридесетѣ Филлистимци една гатанка: *“Отъ ядуший изльзе ястие и отъ крпкий изльзе сладость.”* И ся захванахъ така: “ако можете да ми я кажете,” каза Самсонъ, “въ

седемьтъ дни на пирѣтъ, и да я намѣрите, тогазъ азъ ще ви дамъ тридесетъ ризи левени и тридесетъ дрѣхи за прѣмѣна; но ако не можете да ми я кажете, тогазъ ви ще ми дадете тридесетъ ризи

левени и тридесетъ дрѣхи за прѣмѣна.” Но тридесетѣ Филлистимци като не можахъ да я отгатнатъ въ седмий день, рѣкохъ на Самсоновата жена; “прѣдупамъ мжжа си и нека ти каже гатанката, за да не изгоримъ тебе и домѣтъ на баща ти съ огънь; за да ни оберете ли ни поканихте?” И жената Самсонова плака прѣдъ него и го молеше да ѝ каже гатанката, но той отговори: “на баща си и на майка си не съмъ я казалъ, та на тебе ли ще я кажа?” Но тя като плака прѣдъ него прѣзъ седемьтъ дена на пированнето, той най-послѣ ѝ я каза, а тя обади гатанката на сънародниците си. Тогазъ въ седмийтъ день прѣди да заиде слънце, градскитѣ мжже му казаха: *“що е по-сладко отъ медъ, и що е по-яко отъ лвъ?”* А той имъ рече: “ако не бѣхте орали съ моята юница, не щѣхте да намѣрите гатанката ми. Тогазъ слѣзе въ Аскалонъ, та изби тридесетъ мжже и зѣ облѣклата имъ, и даде прѣмѣнитѣ на онѣзи, които казаша гатанката. И распади ся гнѣвътъ му та напусна свадбата и жена си.

Къпание въ Рѣката Гангъ.

Тази рѣка е забѣлѣжителна не само Географически, но и по съединението ѝ съ религията на Хиндустанъ. Дължината ѝ е около 3300 кил. и изгледа ѝ не може точно да ся опише, понеже прѣдставлява разнообразенъ изгледъ, не само въ разнитѣ мѣсеци прѣзъ сжщата година, нъ и разнитѣ години има особенъ изгледъ за зрителя. Между Хиндустанитѣ тя носи своето название Гангъ, свята р. Сан-критската поезия е пълна съ чюдотворни басни за нея; свито чистилище отъ грѣховетѣ имъ, понеже нейната сила е такава щото да причивта всяко сжщество.

Най-ранната и най-важната легенда за рѣката ся намира въ святата поезия на Рамайяна. Ще дадемъ легендата вкратцѣ понеже тя изяснява наименованието което рѣката носи. Тази легенда показва на очистителнитѣ и върхестественнитѣ качества на водата ѝ. Едно врѣме живѣяше, казва Рамайяна, въ Июлъ царъ Загара, който имаше двѣ жени, и двѣтъ бездѣтки, нъ той ся моляше на съятитѣ Бхригу. Жена му Кесини роди синъ и нарѣче го Асаманасъ а другата роди една тиква отъ която произлѣзохъ 60,000 снове герои. Загара искаше да принесе конска жертва, нъ една голѣма змия го грабна въ подземнитѣ страни. Загара заръча на 60,000 герои да намѣрятъ коня, и които почнахъ да копаютъ земята, което копание причини страхъ въ цѣлото създание. Най-послѣ намѣрихъ копѣтъ пазепъ отъ единъ свирепъ Святія и приличенъ на змията, причината на тѣзи имъ смущения. Тѣ го нападнахъ, а той ги направи на пепель. Ансуматъ, царскій наслѣдникъ потърси, героитѣ и намѣри пепельта имъ, която искаше да я поржси съ свята вода за да повдигне душиитѣ имъ на небето, нъ Гаруда, му извѣсти за да земе отъ водата на Гангъ небесната дъщеря на Хималай. Слѣдъ това ся завърна. Загара ся потруди да докара Гангъ, нъ не успѣ, и едвамъ слѣдъ 30,000 години царъ Дилиппа съ съвѣтътъ на Брахма и по съгласието на Сива за да приеме въ главата си святата рѣка, понеже е много тѣжка за земята за да може да пада направо отъ небето, и тѣй рѣката Гангъ слѣзе на земята прѣзъ главата на Сива. Гангъ ся счита за най-очистителна гдѣто въ нея ся влива р. Иумнанъ по-горѣ въ послѣдната ся влива Сарасвати подъ гр. Делфи—на което мѣсто дѣйствително водитѣ на тритѣ святи рѣки ся съединяватъ.

Въ тази картина виждаме, тѣзи, които ся къпятъ въ рѣката за да ся очистятъ отъ грѣховетѣ си; нъ всичко напраздно. Обаче, мно-

зина днесъ въ Индия чрѣзъ старанието на мисноперитѣ сж намѣрили, че грѣховетѣ имъ сж простени не чрѣзъ къпание въ рѣката Гангъ, нъ чрѣзъ кръвта на Господа Исуса Христа, който станъ умилиствление за грѣховетѣ на всичкитѣ народи.

Всемирната Церква.

Настоятелството на Всемирното Изложение въ Шикаго желае да развали условията си съ правителството, и да отваря изложението въ Св. Недѣля, нъ и християнитѣ тамъ бдѣтъ. Тѣ правятъ всичкитѣ всевъзможни усилия за да спрѣтъ нарушението на законитѣ нѣмъ относително празнуването на Господниѣтъ Девъ.

Д-ръ Легге, проф. на Китайскитѣ языкъ, Оксфордскитѣ университетъ, дава слѣдующето свидѣтелство за Священитѣ книги на Истокъ. "Прочиталъ съмъ китайски книги за повече отъ 40 год. и не съмъ намѣрилъ нѣкоя си обща заповѣдь за любовь къмъ Бога, или нѣкой си да го любя." Колко трѣбва да сме благодарни на Бога, че това не е страшно нѣщо за насъ.

МЛАДОТО ХРИСТИАНСКО ДРУЖЕСТВО ВЪ АНГЛИЯ.

Годишното събрание на това дѣятелно дружество ся държи въ Лондонъ на което присѣствахъ и земахъ участие много отлични мъже, и между тѣхъ Кантенбургскитѣ Архиепископъ. Това дружество прѣди десѣтъ години имаше само 316 клонове, миналата година 846 клонове. Въ 1883, членовеѣ бѣхъ 45,995; миналата година тѣзи бѣхъ ся увеличили до 83,817 членове.

Систематично четение на Св. Писание

Между по-малкитѣ, нъ не маловажни годишни събрания, ся държи на "Международното Дружество за Четение Библията." Репортира ся че 50,000 новѣ членове ся присѣдинили къмъ това дружество на вече съществуващитѣ 435,000 членове. Дружеството е вече наредило изряденъ курсъ за четение, и едвамъ може ся оцѣни доброто, коего произлиза отъ рѣдовното четение на Свѣщ. Писание. Дружеството подписа 412 Английски лпри за подрѣжката на Д-ра М. Л. Филлипса, единъ отъ най-посвѣтенитѣ на тази работа.

Християнството въ Япония.

Знайно е, че Япония чрѣзъ съдѣйствието на Капитанъ Перри 1858 г. влѣзъ въ договоръ съ Америка и на скоро въ договори съ разнитѣ Европейски правителства. До тогава Християнството почти бѣше непозната религия за Японцитѣ, нъ сега има тамъ 550 чуждестранни миссионери, 160 туземни пастири ржкоположени, 100 библейски жени, 430 помощници и нержкоположени проповѣдници, всичко въ Християнска работа 1490 души. Има 323 редовно организиращи църкви, които сѣ распрѣснати

по цѣлата Японска Империя. Има около 300 други мѣста за проповѣди. Прѣди 20 години нѣмаше нито едно организирано недѣлно училище, сега има 144 съ 5000 ученици. Така сѣщо и 34,000 членове на Християнската църква, което означава почти 200,000 души диесъ въ тази азическа Империя сѣ изхвърляли идолитѣ си, и сѣ приели Господа Исуса Христа за тѣхенъ Спасителъ.

Отвореното писмо на Богхе.

Въ Италия станало е вълнение, кое то съществува въ стѣдствие на Богхонгевото писмо до Папата.

Богхи претендира за своята си прѣданность къмъ Римокатолическата църква, но потвърждава за нейното отпадане и увѣщението на разврата между свѣщенството, както и на калугертвото, кое то повече врѣди църквата отколкото да ѣ спомогне.

Най-големата врѣда на църквата казва той, е Иезуитството. Той заявява, че ако папата не прѣдприеме за едно по-скорошно прѣобразување на църквата и свѣщенството, расцѣпленето на Италианската католическа църква е неизбежно. Даже сега тѣзи знакове за отцѣпление ся съглеждатъ: такова нѣщо се ся случи, и още духътъ на съпротивление ще ся покаже по-ясно щомъ Италианското правителство каже думата. Той потвърждава свойтѣ си страхъ отъ мнозината, които сѣ излѣзли отъ Римската църква за да ся присѣдинятъ къмъ свободната Италианска църква, която наскоро ся основа отъ Капона Кампелло.

Сирийскитѣ Прѣводѣ (Куретонски.)

Отъ какъ Тишендорфовото прѣдприятие за исечатване ново издание на Новий Завѣтъ 1840 г. такъвъ интересъ не ся е появявало относително изучаването на Новий Завѣтъ до катъ Г-жа Левий намѣри Сирийскитѣ ржкописъ на четиритѣ Евангелия въ Камбриджъ, Англия.

Този прѣводъ ся знаеше отъ школицитѣ по тази часть, нъ само по разнитѣ листне, които сѣ ся намѣрили тукъ тамъ. Въ Британскитѣ Музей, този ржкописъ ся знаеше за Куретонски (Cureton). Листнетѣ на ржкописа бѣхъ ся стѣпили заедно, нъ внимателното пипане на Г-жа Левий и съ помощта на пѣра, ги отлѣпи. Тогава тѣ бѣхъ фотографирани исцѣло, и този фотографиранъ печатъ бѣ донесенъ въ Камбриджскитѣ университетъ за отгаване.

Вслѣдствие на горното приключение проф. Харрисъ отиде въ монастыря Свята Екаторина на Синайската гора, гдѣ то сѣ Г-жа Левий и други специалисти по Сирийскитѣ языкъ, четридесѣтъ дни бѣхъ паждвигли за да истѣлкуватъ ржкописитѣ на самото мѣсто гдѣ то языка бѣ ся говорилъ. Този ржкописъ ще приложи голѣмо освѣтление върху истинността на Евангелието.

Наука и Механика.

Народната Академия на науките въ Вашингтонъ, въ Сжббота поднесе Драперски златенъ медалъ на професора Вагела отъ Потсдамъ въ Германия за неговите оригинални издирвания възъ движението на звѣздитъ въ гледна линия.

Г-нъ Кларенсъ, добръ-познатия Американски Геологистъ и изслѣдователъ, заключава, че възрастта на земята вѣроятно не надминува двадесетъ и четири милиона години, това е приблизително съгласно съ прѣсмѣтването на физиците, ако и да прѣсмѣтванията сж много неопредѣлени.

Животътъ на дърветата ся опрѣдѣлява много отъ климата. Дѣйствителенъ опитъ е показалъ, че Английския Букъ, запримѣръ, остарява и слѣдователно умира по-скоро въ Америка отъ колкото въ Англия. Животътъ на едно отъ тѣзи дървета въ Англия ся прѣсмѣтва да е хилядо години, а въ Америка само триста.

Има въ настояще 1850 градове и паланки въ Съединените Държави, които иматъ Електрически освѣтления. Има още повече отъ 500 трамваи и желѣзници, които ся каратъ съ електричество, и 200 повече сж земали патенти и позволения за да продаватъ електрическа сила на други.

Имаше вече нѣколко силни землетръсения въ Островъ Занте, които съборихъ доста здания и умъртвихъ нѣколко челоуѣци. Жителите на островътъ бѣгътъ. Научните мъже казватъ, че землетръсението вѣроятно, ще ся продължава, докато нѣкое вулканическо изригване ся случи, което ще имъ спомогне. Гръцкото правителство струва всичко, което може, за да подобри състоянието на страдалците.

Първата телеграма, която ся прие въ Франция, бѣше пратена на Май 18-й 1845 год. отъ Парижъ до Руанъ. На 30-й Декемврий 1851 год. единъ подморски телеграфъ отъ Кале до Доверъ ся довърши. Числото на телеграми испратени въ 1851 год. бѣхъ 9,014. Въ 1864 год. тарифата ся намали отъ Парижъ за до разни точки, единътъ левъ на 50 стотинки съ чуденъ резултатъ за увѣличение на числото телеграмъ отъ 577 до 11,250 мѣсечно. Последната статистика на френското бюро дава за една година че сж били испратени 26,084,743 вътрѣшни и 5,318,265 международни телеграмми.

Прѣзъ последните нѣколко години професоръ Бернардъ въ Лигската Обсерватория ся е занимавалъ да фотографира въ подробностъ Млѣчния пѣтъ. Когато портретите ся свършатъ, което ще да е въ три години, очаква, ся, че фактовите които тѣ откриватъ ще прѣобърнатъ старитъ идеи за това забѣ-

лѣжително явление прѣзъ небесата. Учебниците гласятъ, че Млѣчния Пѣтъ вѣроятно съдържа 20,000,000 слънца; но професоръ Бернардъ прѣсмѣтна, че фотографията (въ тъмната стаячка) ще прѣдстави най-малко 200,000,000, съ подразбиране, че трѣбва да има още по-големо число слънца, които не ся виждатъ.

Нечистата вода отъ рѣката Пете ся прѣчиства за употребението на града Анверсъ, Белгия, чрѣзъ кржгообращението въ цилиндри съдържаще малки парчета желѣзо. Седемъ килограма металическо желѣзо причивта повече отъ 1,000,000 кил. вода. Водата така пречистена, казва ся да е съвършенно свободна отъ зародиши, бацили и други заразители вещества. Френскитъ, Германскитъ и Английскитъ химици намѣрватъ, че докоснуванието на водата до желѣзото намалява органическото вещество 45 до 85 процентъ. Този процесъ е билъ опитанъ въ Съед. Държави на Америка, който ся доказа да е добръ и ефтинъ начинъ за причивтане водата за пиение.

Забѣлжителенъ Ареолитъ паднж на 25 Мартъ въ Кансасъ, Съедин. Штати на Америка, и удари статуята на Иоанъ Браунъ, първиятъ мъченикъ въ освобождението на Американскитъ негри. Метеора тѣжи около 7 кил. съдържа желѣзо и други минерали, които обикновенно ся намиратъ въ такива мѣста. Околъ една четвъртъ отъ веществото му съдържа непознатъ металъ, който тѣжи четири пѣти повече отъ златото. Когато ся чисти въ Електрически дъги той дава линия въ слънчената спектра, и която ся прѣдполага да е отъ нѣкой си Елементъ Хелиумъ. Ако би да ся докаже, че това вещество е Хелиумъ, то този Ареолитъ ще бѣде многоцѣненъ, защото само въ него ся знае да сѣществува на земята металътъ Хелиумъ.

Етнологическото отдѣление въ изложението въ Шикаго ще бѣде отчасти въ главното здание, което е построено за това, и отчасти извънъ—сбирките ще бѣдѣтъ вътрѣ и другите особности извънъ. Американския отдѣлъ въ това отдѣление ще включва спесименти отъ туземните племена, както си живѣятъ обикновенно, и ще бѣдѣтъ заняти както имъ е всякогашиното занятие. Релефни харты прѣдставляющи най-славните естествени изглѣди въ Миссисипската Долина; модели отъ чудните структури на Южна и Централна Америка, съ излѣяния на Иероглифите; Перувианскитъ мумии; палиолитически имплицменти, стари каманни оръдия, останки отъ градите-лите на могили; фотографии на могили и развалини отъ Аляска до Тиера Дел-Фуего; прѣдставления на първобитни религии, игри и стари народни пѣсни на туземците; и нумизматически, зоологически, географически и научни сбирки въобще.

Разни Новини.

Възстанието въ островъ Куба ся е смирило.

Бившиятъ прѣдсѣдатель на Мексико, Гонзалесъ ся помина на Априль 25-ий.

Научнитѣ издирвания показватъ че океана съдържа почти всякой елементъ който, сѣществува на земята.

Сръбското Кралче постановило щото 11-й Полкъ да носи името на Кралица Наталия,

Споредъ нѣкои телеграмми холерата ся появила въ Басурахъ и Самаряхъ, край рѣката Тигъръ.

Изисква ся 12000 холерически бактерии за да съставятъ една дължина отъ $3\frac{1}{2}$ сантиметра.

Китайскитѣ чай тая година ще бѣде не само изобилень, нъ и отъ добро качество.

Има такава сѹна въ Мексико, щото ся казва, че една бѣчва вода ся продава за 40 лева.

Америка страда на много мѣста отъ наводнения, и много милиони лева загуби ще спослѣдватъ.

Казва ся, че Бисмаркъ ще ся помоли да стане членъ на Германскій Райхстагъ.

Повече отъ 80,000 случая на Инфлуенза е имало въ Римъ.

Шестнадесетъ Американски градове иматъ по повече отъ 200,000 жители.

Законопроектъ за свободата на религията ся внесе въ Унгарската камара.

Памятникъ ся отваря въ честь на Вилхелма първий, дѣдо на настоящий Кайзеръ на цѣлата Германска Империя.

Присѣтвующи на Изложението въ Шикаго на първий Май (н. к.) споредъ статистиката на управленieto имаше 303,830 души посѣтителъ.

Гърция е въ надѣжда, че ще сполучи да заеме 4,000,000 Английски лири отъ Хамдро Каселъ и съдружие.

Извѣстява ся, че холерата въ Руссия ся намалява. Имало само 586 случая и 162 умрѣли въ цѣлата Русия прѣзъ първата седмица на Априлий.

Двѣ въспитани Негърки сж започнали издаването на единъ вѣстникъ въ свободнитѣ държави на Конго.

По причина на продължителнитѣ студове, ро-воветъ ся поврѣдили тая година, както донѣкадъ и зимнитѣ храни на много мѣста.

Въ тоя мѣсець Влашкий Парламентъ ся затвори. Крала благодари на членоветъ за дѣятелността имъ, и за добриятъ приемъ, който сж дали на прѣсто-столо-наслѣдника и Госпожата му.

Изпасаието на храна отъ Съед. Държави прѣзъ деветъ мѣсеци, които ся окончатъ на Мартъ 1893 година, бѣше за 725,160,000 златни лева, 4+0, 635, по-малко отъ миналата година.

Йоркскій Дукъ ся сгоди за Княгиня Мария Текска, бившата годеница на починалийтъ Валски Князь и очевиденъ наслѣдникъ на Английскій прѣстолъ. Царица Виктория одобрила годежа.

Германската долна камара ся растури понеже неудобрихъ прѣдложението на правителството за увѣличение на войската. Наскоро ще ся пристѣпни къмъ нови избори.

Полицията открила въ Парижъ динамитни патрони въ желѣзнитѣ каси вѣнъ отъ употребени въ газовитѣ прѣчистителни заводи. Притѣжателитѣ на заводитѣ ся отказватъ, че знаятъ нѣщо за патронитѣ.

Русското военно министерство раздава нови и по-добри пушки на войската по западнитѣ граници, по причина, че въ случай на война тѣзи войски ще ся нуждаятъ отъ тѣхъ най-много.

Русското правителство прѣдлага да събере една конвенция отъ Еврейски раввини въ идущий Септемврий за да разглѣдва, и дойде до едно заключение, относительно цѣлитѣ Еврейски въпросъ

Скоро ще ставатъ въ Германия нови избори. Младий Кайзеръ испрати членоветъ на Райстага у дома, защото не му гласувахъ увѣличението на войската, и войска, която споредъ него имѣла да удържи мирътъ въ Европа.

Французскитѣ консулъ въ Триполи бѣ нападналъ отъ туземцитѣ съ каманне. Гавазина му ся потруди да улови водителя, нъ полицията ся намѣсила за въ полза на туземцитѣ. Франция изисква удовлетворение отъ Африканскитѣ агъ.

Репортира ся, че Фонъ Каприви, Канцлера на Германската Империя жѣлае да си даде оставката, понеже прѣдложението за увеличението на Германската войска ся отхвърли отъ Райстага съ 210 гласувания противъ, и 162 за него.

Рускитѣ стоки за изложението въ Шикаго сж били забавени по причина на ледѣтъ въ Балтійското море, и тѣ едвамъ сж до сега пристигнали. Самитѣ Европейски държави, които имахъ всичко готово за изложението до Май $5/17$, бѣхъ Белгия и Холландия.

Домакинство.

ЛИСТИЕ ОТЪ МУШКАТА.

Единъ, или два листа отъ мушката смачкани добръ, и ако тогава ся натриятъ върху одраскано, или поръзано, ще ускори оздравяването на болка въ кѣсо врѣме.

ПРАНИЕ НА ШАМПА.

Боядисана шампа трѣбва да ся опере въ сапунена пѣна отъ студена вода. Никога не ги потопавай въ горѣща вода, даже само за испирание. Ако шампата е зелена, турни малко оцетъ въ водата, ако е червена, турни малко амония, и ако е черна, малко соль.

ЗИМОВИЩЕ.

Врѣме е вече, когато нашитѣ домове трѣбва да ся снабдятъ съ нѣща по деликатни прѣзъ лѣтото както и за прѣзъ зимата. Плодоветѣ, съ които нашето отечество изобилдува, можтъ ся приспособи за да ни приносятъ удоволствие прѣзъ лѣтото, и полза и удоволствие прѣзъ зимата: повечето плодове можтъ ся приготви за зимовище, и най-първийтъ е черешитѣ; —Избѣри най-добритѣ и непризрѣли череши, очисти ги, и съ вода 450 грама, захаръ 300 грама на всякой кил. на добръ очистенитѣ череши съ костилки или безъ костилки. Приготви ги за варение, въ сѣщото врѣме приготви нужното число шишета, които да сж съ широки уста и да имъ уйдисватъ тапнитѣ. Измий и приготви ги за пълнение. Приготви червенъ воскъ, или за по-сѣтино чамъ съкъзъ съ малко възкъ, и стопи го въ единъ тепекиентъ сѣдѣ. Тогава сте готови да турнитѣ черешитѣ на огъня, които бѣхж приготвени по-прѣди, нека възврътъ, шъ да не умѣкнувжтъ. Когато ся върятъ пречисти пяната, и като сж още горѣщи черешитѣ, напълни шишетата—еднѣ да ги пълни добръ шото да не остане въздухъ въ шишетата, а други да турж тапнитѣ на бърже за да ги запуши толкова добръ, колкото е възможно. Щомъ като ся запуши добръ шишето съ тапната, нека устата му ся покрие съ червенния воскъ, или съ другитѣ смѣсъ, шото по никой начинъ въздухъ да не може да влѣзе въ шишето. Тѣзи череши ще ся упазятъ като че сж прѣсни. Отваряй едно по едно прѣзъ зимата и ще намѣришъ, че е добро ястие. Помни само, че щомъ плодътъ е приготвенъ трѣбва, да ся турни на нѣкое си тъмно мѣсто. Ако нѣкой не разбира горнето, редакцията, която всяка година ся приготвува плодове за зимовище, на драго сърдце ще отговори и даде по-подробни наставления.

Селско Хозяйство.

Обработване Доматитѣ.

Единъ Американски учепъ земледѣлецъ казва, че доматитѣ трѣбва рано да ся садятъ, та да можтъ да узрѣватъ прѣди да ги завари есенната слана. Дългостебленнитѣ растения трѣбва да ся садятъ и упавятъ да сж полѣгнали, и половина отъ стеблото имъ да е покрито съ прѣстъ. Нѣма никакво прѣимущество да ся заравя или обрязва едно растение. Когато стъркътъ е самъ, той дава по-рано плодътъ си и по повече. Раннитѣ посаждания даватъ най-ранни плодове, но най-голѣмото плодородие ся получава отъ по-къснитѣ.

Прѣстъ въ която има геверджиле е добръ торъ нъ на лешата и грѣчава и такъвъ торъ е безполезенъ.

КАКЪ ДА СЯ ПОЛИВАТЪ ЦВѢТА.

Всички писатели и ботанисти сж съгласни, въ важността, че трѣбва влага на растенията или на цвѣтата, нъ не всички ся съгласяватъ като какъ да ся употребява водата за да ся добие една влажна температура. “Поржсвай ги всякой день,” казва единъ. “Прѣскай вода възъ тѣхъ съ метлата,” казва другъ. Колкото за мене, казва една Г-жа, азъ съмъ навикнала на думата “поливамъ.” И съмъ забѣлѣжила, че тази дума ся прѣдпочита и отъ мнѣзина автори, на които книгитѣ съмъ чела, но терминитѣ “поржсвамъ” е една дума, която заблуждава чело-вѣка, и метлата не е приличния инструментъ, съ който да ся разнася вода по, и изъ растенията. Тѣзи трѣбва да иматъ нѣщо повече отъ само поржсване за да ся подобратъ, сѣщо и съ метлицата ако ся прѣскаятъ, не сж по-добръ. Витрѣбва да имате въ умътъ си да изливате вода помежду стърковетѣ, така шото, ако е възможно долнището на всякое листо да ся намокря; освѣнъ че това ся стори, ти извършашъ само половинъ отъ каквото имашъ намѣрение, и туй си е то, ако не направишъ рѣчки отъ вода да трѣгнатъ изпомѣжду стърковетѣ и клончетата. Всякое лице, което притѣжава саксии по прозорцитѣ си трѣбва да си има една поливка съ дълга шия нарочно направена за поливание. Съ такава поливка е най-лесно да вкарашъ вода дѣто е нужно измежду стърковетѣ, и по този начинъ ще направишъ палцитѣ да не приближаватъ до цвѣтата.

ХРИСТИАНСКИИ СВѢТЪ

Издава Методистната Епископална Миссия, Свищовъ.

Отговорникъ: С. ТИХЧЕВЪ.

Свищовъ, Печатница “На дѣжда.”